

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 8ης Ιουνίου 1993

όσον αφορά την ποιότητα της διατύπωσης της κοινοτικής νομοθεσίας

(93/C 166/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τις συνθήκες για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυδα, της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας·

τα συμπεράσματα της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Εδιμβούργου της 11ης και 12ης Δεκεμβρίου 1992, βάσει των οποίων πρέπει να ληφθούν έμπρακτα μέτρα ώστε να καταστεί σαφέστερη και απλούστερη η κοινοτική νομοθεσία,

Εκτιμώντας:

ότι είναι σκόπιμο να θεσπιστούν κατευθυντήριες γραμμές που θα καθορίζουν κριτήρια για την αξιολόγηση της ποιότητας της διατύπωσης της κοινοτικής νομοθεσίας·

ότι οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές δεν είναι ούτε δεσμευτικές ούτε εξαντλητικές και ότι στόχος τους είναι να καταστήσουν την κοινοτική νομοθεσία όσον το δυνατόν σαφέστερη, απλούστερη, συνοπτικότερη και ευκολότερα κατανοητή·

ότι οι κατευθυντήριες γραμμές θα χρησιμεύσουν ως αναφορά για όλα τα όργανα που συμμετέχουν στη διαδικασία σύνταξης των πράξεων στα πλαίσια του Συμβουλίου, τόσο σε επίπεδο Συμβουλίου όσο και σε επίπεδο Επιτροπής των Μόνιμων Αντιπροσώπων, και ιδίως στα πλαίσια των ομάδων εργασίας· ότι η Νομική Υπηρεσία του Συμβουλίου καλείται να ακολουθεί τις γραμμές αυτές όταν προτείνει στο Συμβούλιο και στις διάφορες επιτροπές και ομάδες του τροποποιήσεις όσον αφορά τη διατύπωση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ:

Ο γενικός στόχος της απλούστευσης της κοινοτικής νομοθεσίας θα πρέπει να επιδιωχθεί, όχι μόνον με τη συστηματική προσφυγή στην κωδικοποίηση, αλλά και με τη χρήση των ακόλουθων κατευθυντηρίων γραμμών ως κριτηρίων αξιολόγησης κατά τη σύνταξη των πράξεων του Συμβουλίου:

1. Η διατύπωση της πράξης θα πρέπει να είναι σαφής, απλή, συνοπτική και χωρίς διφορούμενα. Θα πρέπει επίσης να αποφεύγεται η κατάχρηση συντμήσεων, κοινοτικών νεολογισμών ή υπερβολικά μεγάλων προτάσεων.
2. Θα πρέπει να αποφεύγονται οι ανακριδείς αναφορές σε άλλα κείμενα, καθώς και η υπερβολική διασταύρωση παραπομπών που καθιστούν το κείμενο δυσνόητο.
3. Οι διάφορες διατάξεις της πράξης θα πρέπει να παρουσιάζουν συνοχή μεταξύ τους. Ειδικότερα, για την απόδοση μιας συγκεκριμένης έννοιας θα πρέπει να χρησιμοποιείται πάντοτε ο ίδιος όρος.
4. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις αυτών στους οποίους εφαρμόζεται θα πρέπει να είναι σαφώς διατυπωμένα.
5. Η πράξη θα πρέπει να συντάσσεται σύμφωνα με την πάγια διάρθρωση (κεφάλαια, τμήματα, άρθρα, παράγραφοι).
6. Το προοίμιο θα πρέπει να αιτιολογεί με απλούς όρους το διατακτικό.
7. Θα πρέπει να αποφεύγονται οι διατάξεις που δεν έχουν κανονιστικό χαρακτήρα (επιθυμίες, πολιτικές διακηρύξεις).
8. Θα πρέπει να αποφεύγονται οι αντιφάσεις με την υπάρχουσα νομοθεσία καθώς και οι άσκοπες επαναλήψεις υφισταμένων διατάξεων. Οιαδήποτε τροποποίηση, παράταση ή κατάργηση πράξεως θα πρέπει να είναι σαφώς διατυπωμένη.
9. Μία πράξη που τροποποιεί προηγούμενη πράξη δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει αυτόνομες διατάξεις επί της ουσίας, αλλά μόνον διατάξεις που να ενσωματώνονται άμεσα στην προς τροποποίηση πράξη.
10. Η ημερομηνία έναρξης ισχύος της πράξης καθώς και οι μεταβατικές διατάξεις, σε περίπτωση που κρίνονται αναγκαίες, θα πρέπει να είναι σαφείς.